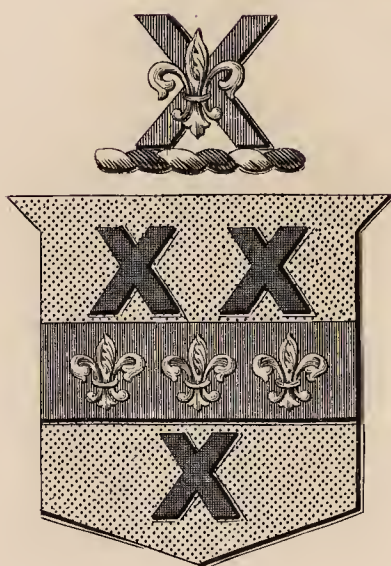

19,000/B

E. BARCLAY-SMITH, M.D.

71

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b30547982>

GLANDULARUM

Quarundam, nuper Detectarum,

DUCTUUMQUE

EARUM

EXCRETORIORUM,

DESCRIPTIO,

CUM

FIGURIS:

Cui Accessit

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ, &c.

A Gulielmo Comper, Chirurgo Londinensi,
S. R. S.

L O N D I N I :

Impensis S. Smith & B. Walford, Regiæ Societatis
Typograph. ad Insignia Principis, in Cœme-
terio Divi Pauli, MDCCII.

GLANDULARUM

Quarundam, nuper detectarum,

Ductuumque Earum Excretoriorum,

DESCRIPTIO, &c.

QUANQUAM nullum adhuc seculum
foelicius quam præsens Anatomiam
excoluit, in qua tot viri eruditi in-
desinenter satagunt, tot tantaque quo-
tidie in lucem proferuntur inventa; restant
tamen, restabuntque in perpetuum non pauca
foelicis, & curiosæ indaginis detegenda præmia,
quorum

quorum notitia lucis non parum adferet œconomix animali, & quæ sagacitatem nostram fefellisse, & tamdiu latuisse mirabuntur forsan Posteriores. Hujus rei argumento sint Glandulæ duæ, nuper à nobis nec ante à quopiam (quod scimus) observatæ in *Pene Humano*; quanquam membrum hoc ab aliis olim accuratè descriptum nos etiam sollicitè sæpiùs rimati sumus, antequam in conspectum venirent hæ Glandulæ. Hoc autem nobis animos & solatium ferat, quo minùs instituto absterreamur, si ex quolibet conamine inventis novis non gaudeamus, idemque moneat ne nimium efferamur, ubi quid foelicius contigerit, quum idem omnibus evenire non potest, aliorumque labores tali successu frequenter destituantur, quorum solertia, & industria non minorem meruerunt laudem.

Circa digiti quadrantem infra Glandulas *Prostatas* (*Tab. II. Fig. 1. E.*) duas alias Glandulas minores (*ibid. G G.*) figuræ ovalis depressæ, magnitudine Phaseolum æmulantes, utrinque à latere *Urethræ* (*ib. F.*) aliquantò supra *Bulbum Corporis Cavernosi* ejus locatas observavi. A motis *Musculi Acceleratoris* (*ib. 1 1.*) partibus superstratis utrinque *Urethræ* tactui sese offerunt Duo corpora dura, quæ sunt hæ Glandulæ. Harum color ad luteum

teum accedens *Prostatarum* non absimilis. Ductus earum excretorii in superficie internâ (*ib. Fig. II. A B.*) juxta membranam *Urethrae* interiores (*ib. Fig. C.*) conspectui se præbent, unde digitum dimidiatum descendentes angustiores facti istam membranam obliquè perforant (*ib. D.*) & in *Urethram* liquorem deponunt. Totus hic à Glandulis ad *Urethram* transitus admodum angustus, & in cadavere nuper mihi subjecto alterum, eorum valdè contortum deprehendi prope ejusdem ostiolum. Apertâ *Urethrae* parte superiore juxta dorsum penis, & expansâ *Urethrae* membranâ interiore, si comprimantur Glandulæ, ore duplici distincto liquorem eructant diaphanum, & viscidum. Ostiola hæc in *Urethram* aperiuntur immediatè infra curvaturam ejus sub *Osse Pubis* in *Perinaeo*.

In his Glandulis, & earum Ductibus Excretoriis disponendis artificium naturæ egregium. Quippe erecto Pene, & Corporis Cavernosi *Urethrae Bulbo* distento necessariò comprimuntur hæ Glandulæ, & liquor contentus in *Urethram* exprimitur. Quin & *Musculi Acceleratoris* pars his Glandulis superstrata compressionem adjuvat. Ut hæc omnia organa in comprimendis his Glandulis consentiant necessarium videtur, quia liquor, quem secer-

B 2

nunt,

nunt, tenacissimus, ut usus, cui destinatur, postulat.

Præcipua naturæ intentio in formandis hisce Glandulis opus genitivum primariò respicit, ut ex organorum in aliis animalibus his analogorum examine clariùs patebit.

Soricibus hæ Glandulæ magnitudine insignes ita locantur, ut inter erigendum Penis intumescencia eas ad Ossa Pubis apprimat, quod idem in *Echino terrestri* aliisque quibusdam animalibus observandum.

Apris autem maximæ sunt, & fluidum, quod secernunt, magis viscidum, & minùs diaphanum, quam animali cuicunque hætenus mihi subjecto. In structura etiam hoc eis singulare, quod musculo donentur peculiari Avium Ventriculo Musculofo non absimile, quæ ita instrui videntur, ut fortius quasi prælo exprimatur liquor earum, qui his animalibus admodum glutinosus, & aliis etiam præter coitum temporibus exprimendus. His enim *Meatus Urinarius*, cum perlongus sit, hoc liquore, quo illinatur, & ab injuriis salium acrium, quibus urina gravida est, defendatur, opus habet. Juxta mensuram salium acrium, quos continet diversorum animalium urina, & juxta

juxta longitudinem *Meatus Urinarii* variatur etiam Glandularum proportio. Quod autem notatu dignum foemellis defunt, quanquam quid illis analogum reperiatur. Hoc etiam accurato Anatomico *Regnero de Graaf* observatum in foeminis, qui tales Glandulas descripsit, & *Prostatas Mulierum* vocat. Harum Ductus Excretorii, cum in exitum Urethrae hient, sales acres à *Nymphis* & *Labiis pudendi* arcent, & in coitu liquorem eructant, ut alibi observavi. Urethra enim illis brevissima cum sit, sola *Sphincteris Vesicae* contractio sufficit ad expellendas quascunque *Urinae* reliquias.

Ufus harum Glandularum duplex. Primò enim cum erigitur Penis tantum liquoris emittunt quantum ad extrudendas quascunque *Urinae* reliquias sufficiat, atque ita prohibeat quo minùs cum Semine confundantur. Secundò, per continuam liquoris emissionem Urethram contra Sales Urinosos muniunt; quale officium neque *Prostatae*, neque *Vesiculae Seminales* præstare poterant, utcunq; necessarium. Quia *Musculi Sphincteris* vicinia ita membranam Urethrae interiorē corrugat, ut Liquori *Prostatali* facilis non detur exitus. Semen autem *Caruncula*, seu *Caput Gallinaginis* ita cohibet, ut horum alterutri exprimendò *Diaphragmatis*, *Musculorum Abdominis*, & *Levatorum Ani* cooperatio desideretur. Præter

Præter Glandulas supra descriptas, quas in Corpore Humano primus tribus aut quatuor abhinc annis detexi, & earum historiam dedi in *Actis Philosophicis Societatis Regiæ Londinensis, mensis Novembris, Anni Millesimi, Sexcentesimi Nonagesimi Noni, No. 258.* aliam etiam Glandulam ante inobservatam cum duobus Ductibus Excretoriis in *Urethram* hiantibus observavi, cujus magnitudo & figura ex *Tab. III. Fig. 2. F.* ubi in superficie exteriori membranæ interioris *Urethrae* sublato Corpore Cavernoso exhibetur, satis innotescit.

Sita est hæc Glandula in angulo curvaturæ *Urethrae* sub *Ossibus Pubis* in ea parte *Perinaei*, quæ *Ano* adjacet. Ut scilicet quis hanc Glandulam investiget, Corpus Cavernosum secundum longitudinem incidendum usque ferè ad membranam *Urethrae* internam, tum Corpus Cavernosum cautè à membrana separandum, quod dum fit, in dicto loco sese ostendit Glandula. Ductuum Excretoriorum ostiola quærenda in *Urethra* circa digiti quadrantem infra priores; vide *Tab. III. Fig. 1. K K.*

Haud

Haud absurda mihi videtur conjectura, eum liquorem qui sub finem *Gonorrhææ* nondum penitus absoluta curatione effluit viscidus & diaphanus, qui sermone vernaculo dicitur a *Gleet*, in his Glandulis suos habere fontes, non in *Prostatitis*, aut *Vesiculis Seminalibus*, ut vulgata fert sententia. Qualis fluxus vocabulo non inepto *Lampræa* dici potest. Si autem Ulcus Venereum in Ostiolum Ductus ex his alicujus Excretorii, eroso tandem sphinctere *Lampræa* fit obstinata, & forsan incurabilis. Hujus rei exemplum unum vidisse contigit, exhibente Domino Doctore *Drake*, cujus Iconem vide *Tab. III. Fig. 1. ** Hinc improbatur vulgaris medicinam & chirurgiam exercentium mos ingerendi repetita cathartica, & inutilem medicamentorum astringentium farraginem, quorum in locum in *Lampræa* cum fructu & levamine substitui possunt injectiones abstersivæ & restringentes.

T A B U.

TABULARUM EXPLICATIO.

Tabula Prima

EXhibet *Vesicæ Urinariæ* partem anteriorem cum *Pene* cæterisque partibus Genitalibus annexis, quæ realibus paulo contractiores exprimuntur.

A A. Corpora Cavernosa Penis integra.

a a. Et eorundem extremitates in Corpus Cavernosum *Glandis* receptæ, ut etiam *Tab. III. Fig. 1. o----*

B. Cutis Penis Portio *Præputium* constituens.

b. Ejusdem duplicatura, seu pars inferior *Glandi* alligata.

CD. Vasa sanguifera Dorsum Penis permeantia cerâ repleta.

c c. Trunci

c c. Trunci eorum à Glande rescissi.

d.... Venæ Præputii Truncus per quam Cera
in cæteras Venas immissa. Per hanc
inter Præputii & Penis Venas Anastomo-
sin sanguinis pars revehitur, etiam com-
presso in Ereptione Penis Trunco mag-
no Venæ M. De quo vide Myotomiæ
nostræ Reformatæ Appendicem.

E. Glans Penis.

e. Urachi Portio.

F. Vesicæ Urinariæ pars anterior.

f. Membrana ejusdem interior in qua Fibra-
rum Musculosarum ordo conspicitur,
(g g) & g g Ostiola Ureterum bina, cum
(h) Glandulis Miliaribus h quæ Mucum
Membranam illam illinentem, & à Sa-
libus Urinæ munientem secernunt.

G G. Ureteres rescissi.

H H. Vasorum Deferentium Portiones.

C

II. Ve-

II. Vesicularum seminalium Portiones.

K K. *Prostatæ* cum *Urethra* R R per anteriora
divisæ.

L - - - *Caruncula* Vesiculas seminales claudens, ubi
etiam Ostiolum Vasis Deferentibus cum
(o o) iisdem commune o o.

ii. Ductuum Prostatarum Excretoriorum Os-
cula ex utrinque *Caruncula*.

M. Venæ Penis pars ea, quæ à Ligamento
Ossium Pubis comprimitur in Ereptione
Penis.

N N. Arteriæ }
O O. Nervi } Dorsum Penis decurrentes.

Q Q. Musculi Directores Penis.

R R. Latera Urethræ diducta & expansa.

S. GLANDULA MUCOSA supra descripta
dextri lateris acu distracta.

t. Ostiolum

t t. Ostiolum Ductus Excretorii ut se in Urethra Muco proprio turgidum exhibet.

r. Osculum Ductus Excretorii sinistri, quod valde patulum erat, & exitum habuit communem cum Ductu Excretorio ejusdem lateris GLANDULÆ MUCOSÆ inferioris nuperrimè detectæ. Vide *Tab. III. Fig. 1.* * - - - & *Fig. 2. F.* - - -

Tabula Secunda.

F I G. I.

- A b, **P**ortio Vesicæ Urinariæ.
- B B, Ureterum Portiones.
- C C, Vasorum Deferentium partes.
- D D, Vesiculæ Seminales flatu per Vasa deferentia aliquantulum distentæ.
- a a, Vasa sanguifera Vesicularum Seminalium.
- E, Glandulæ Prostatae.
- F, Urethra expansa superiori & anteriori parte apertâ, ut denudentur Ostiola Ductuum Excretoriorum Glandularum sequentium.
- G G, Glandulæ supra descriptæ duæ, quæ à Liqueore quem secernunt GLANDULÆ MUCOSÆ dici possunt. h,

h, Ductus Excretorius GLANDULARUM
MUCOSARUM alterius priusquam
Bulbum Cavernosi Corporis Urethrae
subeat.

I, Bulbus Corporis Cavernosi flatu partim
distentus, & Musculo Acceleratore de-
nudatus ut Membrana exterior appareat,
quæ tenuissima est, quo magis adæquate
Musculus dictus *Bulbum* comprimat, &
sanguinem contentum adigat versus
Glandem Pene erecto.

K, Musculorum Penis par tertium.

L L, Musculus Accelerator per suturam mediam
divisus super *Bulbum*, à *Bulbo* postea
liberatus & expansus.

l l, Musculi hujus pars superior, quæ GLAN-
DULAS MUCOSAS immediate su-
perscendit.

M M, Musculi Directores Penis.

N N, Corpora Cavernosa Penis.

O, Corpus

- O, Corpus Cavernosum Urethrae.
- P, Ligatura flatum cohibens intra Corpus Cavernosum Urethrae & ejus *Bulbum*.
- Q, Apertura per quam flatus immissus est.

F I G. II.

GLANDULARUM MUCOSARUM alteram in aqua maceratam, & Ductum ejus Excretorium Argento vivo repletum exhibet.

- A, GLANDULA MUCOSA maceratione mole aliquantulum aucta.
- b, Ductus ejus Excretorius.
- C, Membranæ interioris Urethrae Portio expansa.
- D, Ostiolum Ductus Excretorii.

Tabula

Tab. II.

Fig. I.

Fig. II.

Tabula Tertia.

F I G. I.

U Rethra aperta ut conspectui pateant Ductus
GLANDULARUM MUCOSARUM,
&c.

Hæc Figura etiam typo naturali paulò contractior.

A A A, Vesicæ Urinariæ Pars aperta, & expansa
ut ejus interiora pateant.

B, Stylus Ureteri sinistro immissus ad ostendendum ejus in Vesicam progressum.

C, Ureteris dextri Pars aperta, ut ejus in Vesicam insertio pateat.

E E, Vesicularum Seminalium pars anterior.

e, Vasa sanguifera quæ Vasa Deferentia, & Vesiculas Seminales intercurrunt.

F F, Prostatae

FF, Prostatae diductae.

ffff.. Urethrae divisae Parietes diducti.

G.... Caruncula cum Ostiolis Ductuum Excretoriorum Prostatalium utrinque expressis, ut in *Tab. I. i i.*

HH.. GLANDULARUM MUCOSARUM prius descriptarum PAR acu depresso.

II, Styli duo Ductibus earum secretoriis immixti, ex quibus Orificium dextrum rectum, ut in statu naturali; alterum (*) *... vero amplum admodum in hoc subiecto ex Ulcere.

K, Stylus in Ductum Excretorium GLANDULAE MUCOSAE postremo loco descriptae. *Fig. 2. F...*

L... Bulbus Corporis Cavernosi Urethrae Cera repletus.

M, Corpus Cavernosum Urethrae utrinque Cera repletum.

N, Glans

N, Glans Penis Cerâ per Venam Præputii immisâ referta. Vide Tab. I. d - - -

O - - - Cavitas in quam Corpora Cavernosa Penis (Tab. I. a a a a) terminantur.

Q, Pars Glandis superior Peni adjuncta.

P, Membrana Carnosa Penis ejusdem parte anteriore extractâ, & acu fixâ.

F I G. II.

V *Vesicæ Urinariæ* Puelli Portio cum Urethra, &c. Typum Naturalem æquantia.

A, Pars Vesicæ Urinariæ inferior & posterior flatu rigida.

b B, *Vesiculæ Seminales.*

C C, *Vasa Deferentia.*

D, *Prostata.*

D

EE,

E E, Urethra Corpore Cavernoso sublato inflata.

E-F, GLANDULA MUCOSA ultimò descripta ad Angulum curvaturæ Urethræ, ubi Offa Pubis subit.

E Y.

Fig: 1.

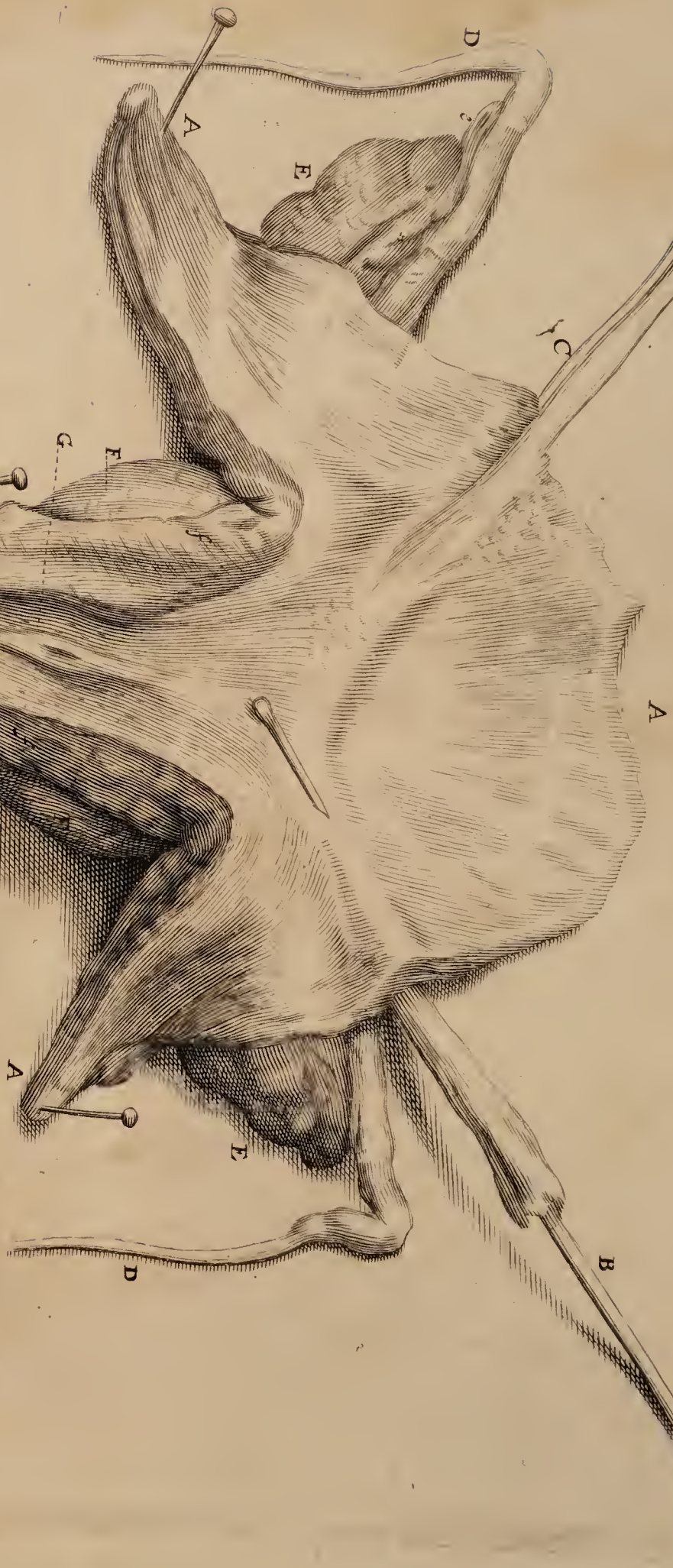

Fig: 2.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ,

IN QUA

DOTES plurimæ & singulares

GODEFRIDI BIDLOO, M. D.

ET

In Illustrissima LEYDARUM Academia

ANATOMIÆ PROFESSORIS CELEBERRIMI

Peritia Anatomica, Probitas, Ingeni-
um, Elegantia Latinitatis, Lepo-
res, Candor, Humanitas, Ingenu-
itas, Solertia, Verecundia, Humi-
litas, Urbanitas, &c.

CELEBRANTUR,

ET

Ejusdem CITATIONI humillimè
RESPONDETUR:

A Gulielmo Cowper, Chirurgo Londinensi,
S. R. S.

L O N D I N I: MDCCCI

A T T E N T I O N

TO ALL

WHO ARE INTERESTED IN

THE PROGRESS OF

THE

SCIENCE OF

THE

ARTS

AND

THE

LIBERAL

EDUCATION

OF

THE

PEOPLE

OF

THE

UNITED

STATES

OF

AMERICA

AND

THE

GULIELMUS COWPER

Lectori Candido

S. D.

DIU est, à quo humanissimo Professore gratias retulisse decreveram, quod mihi cum Celeberrimo Swammerdamo communes honores, & tam Explicationibus meis quam Figuris ejus nomen suum inditum, voluit. Neq; tamdiu Grati Hominis officio deesse constitui, quin Urbanitatem Professoris, qui de me totum elegantis & blanditiis refertum composuerat Libellum, pro tenuitate saltem meâ remunerarem. Dum vero ad prælum festinarent hæ, quæ sequuntur, Chartulæ, mora hinc injecta est. Conveniunt me Bibliopolæ Smith & Walford querentes pactum Figurarum numerum se nondum Amstelodamo obtinuisse, & orantes ne quam responsionem emitterem,

mitterem, priusquam, quæ residuæ erant, Figuræ redderentur, veriti fors an ne in tam singulari Urbanitatis certamine quid sinistrè exciperetur, & Professor in causâ esset, quo minùs pacti fides omninò liberaretur. Haud iniqua petentium precibus mora data est, quæ hac usq; Schedulas hasce distinuit, quod ne gravetur Celeberrimus Professor, & Lector Benevolus, instanter oro; præsertim cum quicquid hoc sit moræ, id culpâ non factum est meâ. At quoniam in libello suo pro insigni erga me amore amicè me monet Professor, me Figuras (quas suas vocare libet) ineptè literulis onerasse, & earum nitorem fœdasse, inficias non eo me plures quam septingentas addidisse, quarum invidiâ (si etiam Lectori ineptæ videantur) ut eum omninò exonarem, eas Minio distingui in posterum curabo. Atq; iterum tali si me dignetur honore, siquid rege-
rat Professor promptiorem, & instructiorem habebit Respondentem. Hæc pro hac vice dicta sufficiant, ne te obtundam, Lector Candide, Vale.

Vin-

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ, &c.

QUoniam id mihi contigit, quod viris bonis non rarò solet accidere, ut mihi litem moveat Vir malevolus, de re non sua, & coram Regia Societate in jus vocet. Tantisper mihi non deesse constitui, quin Plagii crimen (cujus me insimulat) in proprium forsan insimulantis caput recisurum diluam, & simplici narratione omnem à me amoveam culpam, convitia istius neque molestè ferens, neque redditurus.

Siquis forsan nondum audierit, nunc sciat velim, annis jam elapsis quatuordecim præterpropter in lucem emissum fuisse à Gothofrido Bidloo M. D. nunc Leydis Anatomiam proficiente, librum Anatomicum figuris elegantibus centum & quinque speciosum. Hæ Figuræ ære incisæ sunt ex Delineationibus ad vivum *Gerardi de Lairefs*. Quis vero Schemata paravit & delineanda exhibuit vix dum satis constat. Quippe qui librum edidit

Bid-

Bidloo, & Tabularum explicationes Latinè adjunxit suas par operi nullo modo videtur, ut qui nec ipse secuerit corpora sic delineanda, nec delineatorum partes satis noverit distinguere. Neque hæc temerè assero. Ipsæ ipsius explicationes verbis meis fidem facient. Nam & partes quamplurimas principes in ipsis Tabulis probè expressas litterulis notare omisit, & in explicatione Tabularum loco dignatus non est, unde facilis est conjectura, eas illi aut non visas, aut non cognitās, quorum neutrum contingere potuisset, si ex ipsius administratione Schemata, unde istæ Tabulæ depictæ sunt, exhibita fuissent. Quod verò Professore Celeberrimum gravius urget, partes etiam non paucas notis & explicatione honestavit, ubi in Figuris ipsis ejusmodi nihil compareat. Inter has etiam Tabulas, suas enim habent lituras, quædam sunt omninò fictitiæ, & à natura alienæ, & abhorrentes, pinguis & luxuriantis cerebri progenies, pro quibus gratiæ soli Professori habendæ. Nec minùs in diripiendis alienis sagax, quam in suis inveniendis foelix Lugduni Batavorum lumen hoc novum. Illi ingeniosa etiam manus est; quippe quasi fingendi honorem aliis invideat, non pauca rara, & insolita visu, qualia Natura nunquam exhibuit, aut exhibebit, ex aliis in suum transtulit opus; nequid Monstri, quo obstupesceres, curiose Lector, deesset.

Ne

Ne mireris igitur, Lector Benevole, si excan-
descat, si vix apud se sit præ ira Celeberrimus
Professor, si quis tanto ingenio, labore, & astutia
comparati operis honore eum spoliare audax ag-
grederetur. Habes infelicem me, cui vehemen-
ter succenset, quem falso crimine, suspicione in-
justa, libellis famosis, & calumniis indignis tan-
tum non opprimit, & more patrio, ut reum ha-
beat confitentem, torturam adhibet. Quàm in-
dignè autem ab illo accipiar, te iudicem constituo,
coram te causam agam, & si, cujus me postulat,
in ipsum crimen retorqueam, sibi acceptum refe-
rat. Tantum enim abest, ut illi librum surripe-
rem, quod queritur, ut ejus deprædationes (qua-
rum non levis mihi erat suspicio) alto premerem
silentio, &, quodcunque ejus erat extra contro-
versiam, intactum reliquerim.

Non enim me latuit fama, designatas & in-
choatas fuisse hasce Tabulas à clarissimo Swam-
merdamo, cujus in secandis cadaveribus diligenti-
am & felicitatem omnes laudant. Priusquam ta-
men quam absolutas omnibus numeris hasce Ta-
bulas daret, morte præreptus est. Hæ Tabulæ
nondum absolutæ, ut in lucem prodirent, Bidloo
commissæ sunt. Hinc illi ministrata occasio ad-

E

dendi

dendi Figuras, quascunque voluerit, unde non est, quod mireris, Lector, si inter figuras quamplurimas elegantes multæ occurrunt accuratissimo Swammerdamo omnino indignæ, quæ tamen proprium sapiant authorem.

Nec; hæc ex conjectura sola dicta sunt. Quippe res ipsa verbis meis fidem facit. Nam Bidloun ipsum Corpora secuisse, Arterias, Venas, Nervos, Lymphæ Ductus, Ductus Excretorios, Organa denique omnia corporis humani Delineatori exhibuisse, quas postea graphicè delineatas in Tabulis ipsis non agnoverit, vix fidem inveniet. Hæc quidem Præfationi Explicationum nostrarum ipsarummet Tabularum sermone Anglicano annis abhinc duobus editarum inseruisse licuit. Placuit tamen potius hæc oblivioni tradere, & gaudentem plagio dimittere, quam ut per me illæsum furtum Professoris, & in rebus Anatomicis imperitia palam fierent, aut Fama lacerari videretur.

Si tandem laceffitus in arenam memet ipsum vindicaturus descendo, studiosè evitabo sterquilium, in quo se tam fœdè volutat Celeberrimus Professor, memor quam minime deceant os ingenuum opprobria & convitia rationum inopiam certò indicantia. Idcirco maximam Dissertatiunculæ
Leydenfis

Leydensis partem, utpote solis convitiis scatentem, despectui habiturus sum, soli facto, & rebus per se evidentibus immoraturus.

Cum innotesceret Samueli Smith & Benjamin Walford, Bibliopolis Londinensibus, apud Henricum Boom Bibliopolam Amstelodamensem otari Tabulas Æneas Bidloi dictas, propter malam Explicationum & Additionum famam; cumque iisdem constaret de istarum Figurarum Elegantia, & accurata ad vivum delineatione, (exceptis tantum paucis ex propria forsan Bidloi designatione) subiit pacisci cum dicto Bibliopola pro trecentis Exemplaribus absque explicatione Bidloana imprimendis; quæ, cum ex pacto traderentur sub conditione nullam explicationem Lingua Latina aut Gallica scriptam adjiciendi, mihi commissa sunt, ut novam explicationem sermone nostro, aggrederer, omissiones & defectus explicationis Bidloanæ supplerem, errores denique quoscunque in designatione ipsarum Tabularum Figuris ad vivum delineandis, & ære incidendis corrigerem. Neque enim nisi sub hac conditione hoc opus in me suscepturus eram. Quin & literulas septingentas propria manu addidi, & calamo cuilibet Exemplari addendas curavi, quibus partes in Tabulis Bidloanis expressæ in explicatione Tabularum Bidloana omissæ notarentur. E 2 Ne-

Neque mirum si harum rerum Bibliopolæ Bavaro nulla incideret suspicio, qui quum in venditione Exemplarium conditione additâ contra expositionem quamcunque Latinam, aut Gallicam lucro cavisset suo, de reliquo parum sollicitus erat, quid aliud de illis fieret. Quin nec ipsi Professori adeò displicuit olim institutum nostrum; utpote qui suis stupiditatem jactabundus exprobraret, qui opus suum parvi penderent, quod Anglis tantoperè arridere diceret, & in Sermonem Anglicanum traductum iri polliceretur; quanquam ista spe destitutus, cum intelligeret omissiones, & errores suos modestè notari, aliam cantavit cantilenam, & Bibliopolam suam dehortari conatus est, ne juxta fidem datam pacta mitteret exemplaria.

Dum enim descriptionem novam Partium in istis Tabulis expressarum molirer, & in Appendice construendo occupatus sum, accedit ad me Celeberrimus Professor unâ cum Domino Doctore Hutton, qui sciscitari cœperunt, num Anatomiam Bidloanam in Linguam Anglicanam vertere satagerem? quod quidem negavi, coram utroque pronuntians, me Expositionem omnino novam moliri istarum Tabularum, quas ediderat Professor; simulque mentionem injeci pacti inter Bibliopolas.

las nostros, & Arnstelodamensem pro Exemplaribus. Quod autem dicit me tunc temporis factum esse, *curtior* mihi esse *Latinitatis suppellectilem* quam ut id aggrederer, Figmentum illi proprium & familiare est, qui verba sua aliis solet obtrudere.

Quod si factus essem, neq; enim nunc inficias eo, me non satis capere Bidloanas expositiones istarum Tabularum (quas vocat Latinas) unde tamen hoc mihi vertit vitio? Quasi Latine intelligenda essent, quæ Latine non sunt scripta. At si famæ consuleret suæ Eruditissimus Professor, me & alios tam Argumento, quam Lingua, minus verlatos optaret. In utroque enim scatent mendæ Lippis, & Tonsoribus notandæ. At neque amicis fidelior, illorum etiam verba in sensum detorquet alienum, quippe acceptis à Doctore Hutton literis Apr. 20. 1698. datis, in quibus hæc sunt verba, **Mr. Cowper tells me your Book with his Animadversions will be out in a little time.** (i. e.) Dominus Cowper ait librum tuum cum Animadversionibus ejus brevi in Lucem missum iri: Quæ pro sua Ingenuitate & Latinitate ita reddidit Professor, Magister Cowper dixit mihi librum tuum cum suis Annotationibus, brevi apparituum. Unde Spes erat posse hæc verba de Explicatione sua intelligi.

intelligi. Quòd si sua ita depercat, hanc licentiam illi indulgeas velim, Lector Ingenue, per me enim licet,

Ut sine Rivali, seque & sua solus amaret.

Quum vero acceperat librum nostrum brevi emissum iri, & ratiunculam etiam additionum nostrarum quamvis quidem imperfectam; Literas ad me dat, in quibus ultrò auxilium promittit suum in eorundem plerisque addendis, quæ ipse prius addideram. Ne autem non prius emitteretur liber, aut emissio proxima esset, quam Literæ traderentur, & promissum expectarem auxilium, viginti quatuor dies cunctatur ab acceptis Huttonianis, priusquam suas ad me dat, quas tandem Maii 14. datas accepi in hæc verba :

Percepi ex Nobilissimo D. Huttonio, te opus meum Anatomicum translatum in Linguam Anglicanam, annotationibusque tuis illustratum, publici juris facturum brevi; gaudeo reverà fortique gratulabundus meæ, egregios videre tuos gestio labores vehementer : si quidquam sit, quod mea tibi operâ, hac in re effici possit, velim me moneas actutum; dies enim ut diem docet; ita multa, post editam meam Anatomiam, detecta, tibi subministrare impar non sum. ex. gr.

Novum

Novum Systema muscutorum figuris & machinis exhibitum, novam Demonstrationem iconographicam de Musculis diaphragmatis. Observata ad musculos Laryngis.

Organi respiratorii fabricam, & movendi methodum. Ex arteriarum & venarum extremis divaricationibus quædam mea.

Segregationis liquidorum glandularumque Organum.

Multa ossium examen spectantia, & sic porro. Si participem me certioresque facere, qua methodo notæ, addimenta, emendationesque tuæ sunt dispositæ, onerosum tibi non sit nimium, rogo hoc mihi præstes officium, tuæque accepta responsione non morabor tibi mox animi mei grati signa offerre debita, ut potero luculenter. Vale, & vive in decus nobilissimæ Artis Apollinæ.

Habes hic, Amice Lector, Specimen Ingenuitatis, Sagacitatis, & Elegantiarum, quas tantopere crepat Eruditissimus Professor. Ut Ingenuitatem & Urbanitatem ostendat, auxilium pollicitatur in edendo libro, quem dudum editum, aut edito proximum, i. e. prælo maxima ex parte emissum novit. Ut Sagacitatem, quas me fecisse additiones ex Huttonio

nio didicisset, mihi pro suis porrigit. Ne autem istarum pollicitationum inepta ostentatio patefieret, priùs edi librum curat, quam fides exigì possit, & deinde præoccupari se queritur. Ut denique Elegantias, hanc Epistolam, & alias publici juris fecit, unde puræ Latinitatis gloriam sibi acquirat.

Gratulor vero tibi seriò, Lepidissime Professor, de inventione tua *Organi*, quod *segregat Glandulas*. Quod ne quisquam tibi surripiat in posterum, defendam, ut inventi tam ingeniosi, quod tui proprium est, tibi soli semper habeatur honos. Quod si æquè foelix Celeberrimus Professor in *Observatis ad Musculos Laryngis*, ac in invento Organo, me sponsoem offero neminem unquam illi quicquam surrepturum.

Ostenderam autem ineunte Martio 1697. Domino Doctori Hutton Præfationem Explicationum mearum, in qua reprehenderam Figuras Musculorum Laryngis Bidloanas, simulque memineram me novas & accuratas istorum Musculorum figuras excudi curasse; cujus rei cum notitia forsitan obscura Bidloum pertigerat, nequid mihi agendum relinquere videretur sua in eosdem musculos observata post decem inde hebdomadas mihi obtrudere vult, quæ fortasse nulla sunt, at certè, si figuris eorum suis paria, nullius pretii.

Quod

Quod autem de aliis quibusdam Epistolis, & nuntiis Southwellio, Beestonio, & aliis, nescio quibus, Germanis, & Belgis garrit, certe eorum nullus ad me pervenit, & nunc primùm de iis audio per infamem hunc libellum. Quin & ipse Dominus Southwellius in conventu Regiæ Societatis de hac re à me interrogatus, ut generosum & ingenuum decebat, palam professus est, se ne verbum quidem à Bidloo mihi protulisse.

Pergit autem, & quanquam acceperat, aut (ut ipsius verbis utar) *multus apud eos erat rumor, opus suum Anatomicum à me auctum, illustratum, correctum, in Anglicanam translatum Linguam, typis impressum, publicique juris esse factum jam dudum*, ab Huttonio quærit, cur suis non responderim; cui Huttonius, siquidem Huttonii sit ea Epistola, quam Bidloi propriam suspicarer potius propter fidem malam, & elegantias verè Bidloanas.

Whitehalliæ, Oct. 14. 98.

CUPERUM CHIRURGUM non video,
neque vidi eum per septem menses præterlapsos. Circiter
Kalendas Martii anni currentis, forte fortunâ illi obviam
fui, illumque adortus & allocutus sum de opere tuo
F Anatomico,

Anatomico, nondum divulgato : parum mihi satisfecit eâ in re, & cum meam planè declaravissem sententiam, id agrè ferebat, & ut non dubito, fert ab aliis factum. Interim extat opus, & in Anglicanam Linguam translatum. Tuas ipsissimas Figuras, integras, & omnes Amstelodamo sibi curavit, ut intelligo ab aliis, usque ad trecentas copias uniuscujusque Figuræ, totidem enim sunt operis copiæ & non plures. Literati nostræ facultatis, tuum præ manibus habent librum, translatum non æstimant, figuræ cum non sint æquivalentes prioribus ; unde decus tuum, illi viro est dedecori, &c.

Huic aliam subjungit à Bibliopola Amstelodamensi, Belgicè scriptam, & à se Latino-barbarè redditam, quarum utraque ita Phrasi, & Commatum inepta dispositione conveniunt, ut facile quis credat, omnes ex eadem Officina proficisci. Quod si hæc, aut hujusmodi quæpiam scripserit Huttonius, malâ fide ab illo mecum actum est, sin aliter pejore cum illo à Bidloo ; & utroque modo illatæ injuriæ debentur mihi vindiciæ. Quippe si de Latinitate Bidloi parum sollicitus fuerit Huttonius, de fide ejus minus securum fuisse oportuit. Aliter enim res se habet, ac narratio, siue ea sit Professoris, siue Huttonii. Cum enim circa dictas Kalendas Martias Domino Doctori Huttonio occurrerem juxta Whitehall, Præfationem

nem mecum habui, à Typographo missam ad corrigendos errores Typographicos, quam non ostendi solùm Doctori Hutton, sed & perlegi totam, in qua (ut supra memoratum est) eorum pleraque in *Appendice* addi dicebantur, quæ postea Bidlous in prima sua ad me Epistola pollicebatur; in qua etiam post mentionem Bidloi factam, ut qui ediderat centum & quinque Tabulas priores, sequebantur hæc verba, **whose Performance I shall not in this place either commend or condemn,** *Cujus laborem hic nec laudabo, nec improbo.* Quæ verba coram rogante Huttonio delevi, & in impressione omittenda curavi.

Neque hac vice tantùm liberè cum eo collocutus sum de instituto meo, sed quotiescunque obvius factus sum, neque quicquam ab eo ægrè tuli, ante editam hanc epistolam. Quid autem Huttonio sufficiat, ut contentus reddatur, mihi nondum constat, certe nunc primum aperit mihi, se non fuisse contentum.

Quæ subjuncta est Bibliopolæ Epistola, iisdem elegantiss à Professore referta, minoris momenti est, quam ut hic paginam impleat. In ea Bidloum monet se non novisse, quo usque processerat

opus nostrum, at se curaturum per quendam amic-
cum suum emi Exemplar.

At tandem titulum operis acceperat, nec in fronte
nomen suum invenerat unde subit furor poeticus,
quem sequenti eructat flatu. Cum
P. 6. autem crebras omnesque spernentem moni-
tiones, atque elephantino circumtentum corio
hominem experiebar, stimulo ipsum pungere naresque
auresque vellicare hamulo constitui hujusmodi.

Euge, Lepide Professor, *Hamatus* ergo es; an
me *Cabiliaum* putas? gratulor tibi iterum de tuis
leporibus, quos etiam neminem tibi surrepturum
spondeo. At hamata qualis sit hæc Epistola, vi-
deas, obsecro, Lector Amice.

Mijn Heer

William Cowper,

Vermaard Chirurgijn,

tot

London.

Vir Clarissime,

*Expeto (iterum etenim iterumque monitus files) ad
hasce tandem respondeas. quod rogavi, quodque abs te
& jam rogo, summo ab me peti jure, nemo mortalium
ibit*

ibit inficias : fac videam, quid præstiteris versione operis mei *Anatomici in Linguam Anglicanam* : sunt qui nomen meum, vix toto in volumine inveniri & alia, vix credenda abs te perpetrata, persuadere mihi conantur ; verum ego, qui garrulitate famæ, invidiâ delatorum, nec malevolis pseudocriticorum artificiis, seduci me honorificentissimo de æquitatis tramite passus fui, inaudita neque parte altera, aliquid statui unquam, tacebo ; usquedum quid de labore meo ab te actum sit, viderim ipse

Mitte itaque quantocyûs mihi (quartò hoc urgeo) integrum, sed incompactum editionis tuæ exemplar ; cum itidem singulis septimanis, ad minimum bis, tibi Harvicum curru ad navim, (vulgò het paquet boot) hoc devehendi nascatur opportunitas, nullus dubito, quin quatuordecim dierum spatio, meum impleveris votum ; sin minus, conquerar de illata in me injuria publicè : ipsi autem prædictæ navis magistro, mox ubi appulerit, cum expensis solvet exemplar, vir Consularis, qui hisce navibus præest, Briela, Dominus Jacobus vander Poel : si vero Amstelodami, aut hic Lugduni, istam mavis persolutionem, velim jubeas & erogatos habebis nummos, meque ad quodvis honestum officium

Dabam Lugd. in Bat.

Die 13. Februarii,

1699.

paratissimum,

G. Bidloo.

Quæso,

Quæso, *honorificentissime Domine Domine Professor*, ne hominem tam curtæ supellectilis obruas *Honorificabilitudinitatibus*. Hoc autem mihi quam auspiciatò evenit, singularem hanc Professoris humanitatem minimè fuisse durabilem Quippe, si promissam quatuordecim dierum patientiam præstitisset, me contra memet ipsum forsan in partes suas pellexisset accepti honoris gratia. At hoc me metu liberavit, quippe impatiens, fideique datæ immemor ne totum quidem triduum expectat, quin die decimo sexto literis Huttonio datis refervescit æstus, qui mox detumuisse videbatur. In

P. 7. his me solito tumore, & fastu Plagii incusare coram Eruditorum tribunali, & *infaustis* (nescio quibus) *carminibus fascinare* minitatur. Has insequuntur aliæ Belgicè

P. 8, 9. scriptæ (& ab ipso Bidloo traductæ) à Bibliopola Amstelodamensi Londinensibus, quarum summa hæc est.

Querela Professoris, quod nomen ejus in fronte libri nostri non prostaret. Querela ipsius Boom, quod Bibliopolæ nostri consilium suum illi non aperuissent novam per me moliendi Anatomiam Tabulis istis accommodandam, unde illi spem lucri ex libro Bidloano ulterioris præripuissent; venditione ejusdem hoc modo obstructâ. His addit,
Professorem

Professorem me graviter increpare, quod Tabulas addiderim suis novas (seu, ut ipse vult, suas novis onerasssem) nec literis suis responderim.

Horum omnium reddetur ratio, cujus mox pudeat Professore, & *dici potuisse, & non potuisse refelli.* Quippe cum (ut dictum est) ex unanimi eruditorum in Anglia suffragio didicissent Bibliopola Smith & Walford, Tabulas Anatomicas (Bidloi dictas) nitidas esse & elegantes, paucisque exceptis graphicè delineatas, descriptionem vero Bidloi propriam imperfectam & obscuram esse, mendisque & erroribus scatere, consilium ineunt de redimendo à Bibliopola Amstelodamensi certo exemplarium numero. Pro quibus cum inter eos convenisset, mecum agunt nostri de explicatione nova construenda sermone vernaculo. Cum autem observarent Tabulas magni passim aestimari, quæ verò Bidloi propria erat, descriptionem domi, & foras sordescere, ne istam eandem Anglicè redderem disertis verbis cavebant, sed ut de novo ex autopsia Anatomica ordiner, additâ conditione, quò faciliùs me flecti permetterem, quicquid omissum, aut erratum in ipsis Tabulis observarem, meipso indicante, & corrigente ad vivum delineatum, & ære incisum iri, nequid deesset, quo opus omnibus numeris absolutum redderetur. Hinc
prodiit

prodiit Appendix noster continens novem Tabulas, quas Bidlous opus suum *onerare* dicit, quod errores ejus corrigendo detegant, quasque ideo omittas maluit. *Nomen autem & Iconem Bidloi paginâ Epigraphicâ* interdixere Bibliopolæ, ne ejus haberetur explicatio nostra, & sumptus periclitaretur. Vili adeo pendebantur hic labores ejus proprii.

Ne autem in lædendo æquo promptior viderer, rationem hanc Bibliopolarum subticere malui, quam provocanti Professori gravius quicquam & invidiosum aperire. Quum igitur in præcedente epistola, quam secundam ab eo acceperam, acrius instaret, ut exemplar libri nostri ad se transmitteretur, quantumque se hoc urgere dicit, cujus nunc primùm ad me devenit notitia, Bibliopolas convenio, qui mihi retulerunt, se misisse exemplar unum Henrico Boom, quod eum Bidloo traditurum, ratum duxi; quod evenit. Dehinc Bidloo literas dedi, in quibus operis rationem, additiones, & sententiarum nostrarum in multis diversitatem, summatim paucis & modestè exposui. Hanc etiam Epistolam in suam transtulit Clo-
P. IO, II. acam, & imprimi curavit, sed adeo immutatam, ut pro mea vix agnoscere audeam. Immutata autem, ut est, me satis vindicat ab istius injuriis, & calumniis. Quippe,
quas

quas occupant, Paginae duae, solae sunt per totum libellum, quae modesti & ingenui hominis esse videntur, ceterae insulsi & arrogantis manifesta produnt indicia. Quod autem de diversi coloris atramento, & alterius manu quinquaginta correctionibus addit, id omne fide Bidloana commentus est; cui facile est, apud mihi ignotos alterius manum nostrae subrogare.

Cur autem priori, quam acceperam, epistolae non responderim, scire si expetas, curiose Lector, quoniam inibi auxilium promittit suum, & inventa crepat; id non factum est, quia dolo malo mecum agi sentirem, & serò promitti, quae dudum à me praestita cognoverit à cura Huttonii, nisi quaedam ridicula, quae ipse janctanter interserit. Hoc autem artificio speraverat, ut sibi deberi viderentur, quaecunque ipse addiderim. Cum autem aliter occupatus inanibus altercationibus non vacarem, commercium negligere decrevi, quod necessario in litem desitutum praeviderem. Quippe me cautum fecerat Clarissimi Ruyschii indignis excepti modis Fatum, & monuerat quam facile moveatur bilis homini supercilioso, & turbulento.

At cum tandem provocatus (saepius ut ipse ait) modestè responderim, aestuat ira humanissimus

Professor, ampliùs apud se non est. At quare?
 Opus meum deprehendit Stultitiâ, Ignorantiâ,
 Barbarie, Ineptiis, & Erroribus absurdis refertum,
 ejus autem nomen non præfigitur, ipsum Autho-
 rem non agnosco. Vide, Lector, quam mihi sit
 propitius Vir celeberrimus. Nullus errorum me-
 orum tam absurdus quem non adoptaret, nullus
 laborum meorum tam futilis, quem pro sua in me
 benevolentia sibi non ascisceret. Imò præ excessu
 Urbanitatis & Benevolentiae mihi irascitur, excan-
 descit, & pene rabidus fit, quòd eum tantum vi-
 rum, tantæ Eruditionis, tam puræ Latinitatis
 nolim injustè Patronum Stultitiæ, Ignorantiæ, &
 Barbariei meæ. Qui malim convitia & impre-
 cationes Professoris sustinere, vocari
 P. 13, 14, *Latro in publicis viis, Alastor Pansophus,*
 15, 16, 17. *Fur, Argo oculatior Geryon, fraudulentus*
Tenebrio, Harpyia, &c. & Cruci aliisque Tormen-
mentis damnari, quæ Viri Clarissimi intemperatus
erga me meaque suggerit amor, quam ut ipsum
in se recipere sustineam, quicquid Ego Impudentiâ,
Fraude, & Latrociniis deliquerim.

O Professore vere Christianum! qui aliorum
 demerita in se suscipere tam sollicitè ambit. At
 forsân ficta hæc erga nos Pietas. Forsân non a-
 deo sordebant illi labores nostri, ac eos vult videri.
 Forsân

Forſan etiam propter lucrum imminutum, propter errores & omiſſiones ſuos pluſquam ſeptingentos calamo literulis modeſtè notatos, propter Inventorum & Appendicis non ſuorum ei non ultro oblatorum Famam & Opus noſtrum mordet, & lacerat, nec tantum propter locum in Pagella Epigraphica ſibi denegatum, quum ipſum librum contemptui habeat, adeo enormiter ſævit & insanit. At de his, ut ut ſint, Lectori liberum permittimus, & integrum iudicium.

Quod autem inferit, de pacto inter Bibliopolas ſuum & noſtros violato, id omne à re noſtra alienum omnino eſt. At hic obiter non inopportunum duxi lectorem monere, Viros hos eſſe probos, eoſque ſerio aſſerere, aliam ſibi injectam conditionem non eſſe, niſi de pretio Tabularum, & non edenda Explicatione ulla Sermone Latino aut Gallico, in quibus ſe fidem liberaſſe meritò aiunt. An vero quicquam inſtituti ſui Henrico Boom ſuboleret, ſe quidem nescire, at magni ſuâ interfuiſſe, ne Verſionem operis Bidloani molirentur, quæ totis & Tabularum & Impreſſionis ſumptibus damno futura fuerat. Quippe adeo univerſalis hic Linguae Latinæ peritia, quòd, niſi diſplicuiſſet Bidloi labor, ſupervacaneum fuiſſet, eum in linguam noſtram transferre.

Exposui tandem simpliciter tibi totam operis nostri rationem & consilium tam Bibliopolæ, quam nostrum. Tibi causam deferimus nostram, Lector Benevole, tibi dijudicandum relinquimus, quis nostrum justius *Plagii* insimuletur. Bidlousne, qui alienas edidit Tabulas pro suis ne semel quidem prolato Authoris nomine, cum explicatione inepta quæ suas non esse evidenter demonstrat; impossibile enim est ut non perfectè intelligeret, quas ipse designasset Tabulas; an Ego, qui nunquam eas mihi asseruerim, & tam Bidloio ut Tabularum centum & quinque priorum editoris & ipsius operis Bidloani frequentius meminerim tam in Præfatione, quam in ipso opere nostro, & quæ mea erat, Explicationem Anglicanam illi tantum non inscriberem. Siquis autem de harum rerum veritate adhuc dubitet, conferat, velim, utrumque opus, Bidloianum & nostrum, & nullo se extricabit negotio.

Quæ sequuntur Animadversiones Criticæ Bidloii in opus nostrum, ejusdem sunt cum ipso ipsius opere cæteroque libello hoc farinæ, Ineptiarum scilicet & Errorum fastuosa, & proluxa farrago, in qua specimen Frontis, Ingenii & Peritiæ Anatomicæ simul ostendit. Has ideo silentio & contemptu

temptu merito excepiſſem, niſi fortè Cathedræ Leydenſi parum detuliſſe viderer, ſi vel Hallucinationes & Abſurditates Profeſſoris ſui eo uſque deſpectui haberem. Illuſtri ergo Academia accēptum referat, quod cum ulteriori refutatione digner, quam tamen paucis ita abſolvam, ut agnoſcat quilibet, qualis Vir ſit.

Poſtquam jam per paginas 17. integras pene defremuiſſet, & ſe, quā eſt modeſtiā, in eadem cum VERULAMIO, BOYLIO, NEWTONO, GASSENDO *classe humiliter collocaret*, ad opus tandem ſe accingit. Ne autem à Mendacio proximè & immediatè inciperet, eorum quæ ipſe in Tabulas ejus 1, 2, & 3. adverterim, in paginas 24, & 25. (ſeriei forſan non rumpendæ ergo) rejicit; à quibus tamen propter eandem cauſam ipſemet initium ſumam.

Hic iterum occaſionem mihi ſubminiſtrat Celeberrimus Profeſſor gratulandi ſibi, tam de *Ingenio*, quam de *Ingenuitate*, ut qui foeliciffimus ſit Inventor Floſculi iſtius Rhetorici, qui tam bellè tinnit, *Onus* "Ov &". Velim quidem, uti Reper-
tores terræ alicujus incognitæ ſolent, ut in rei memoriam nomen de nomine fingat. Quod autem dicit, Primam figuram *Tab. I.* (quam mox hæce
duas

duas vocat) *publicari & extare in libro cui titulus ANATOMIA PER USO ET INTELLIGENZA DEL DISEGNO, &c. PRÆPARATA SU' CADAVERI, DAL DOTTOR BERNARDINO GENGA, REGIO ANATOMICO, &c.* Id omne *fide Bidloanâ* dictum est, nec alia indiget refutatione, quam ut conferatur iste Liber cum *Appendice* nostro, & (si cuipiam ita lubeat) uterq; cum Archetypo memorato qui apud me domi est. Quod autem addit de regulis proportionis corporum delineandorum ab *eodem* & ALBERTO DURÆO, LEONARDO DE VINCI, I. P. LOMAZZO MEDIOLANENSI, &c. id mihi in honorem, nisi ab hoc homine, dictum duxerim, quanquam mihi nondum constat, an quicquam nobis coincidat.

Tab. IV. à qua observationes suas criticas orditur, Stratorum seu Laminularum Cuticulæ existentiam negat, quas quilibet Pharmacopole Servulus, qui Vesicam Epispastico excitatam vel semel secuerit, demonstrare potuit, & Loculos Membranaceos, quos ostendere ne Anatomiam quidem Lanioniam superat, & quodlibet Macellum aspectui quotidie palam exhibet in Vitulis aliisque animalibus. O Egregium Anatomicum! O Professore celeberrimum! qui ne Limen quidem Anatomie salutaverit rudium
Pharma-

Pharmacopolarum & Laniorum ministris pueris familiare. Hæc autem documento esse possunt, quanta ab hoc homine Miracula, qualia inventa expectanda sunt.

At ne aliter de eo concipias, Lector Ingenue, ac est, *Tab. V. Fig. 1.* pergit sui specimen ostendere, & queritur me explicare Literas *E E Os Frontis & Bregmatis*, quas ille *Expansionem Perioftii* denotare, erroris sui tenax asserit; quum tamen *Perioftii* illic nihil compareat, nec quicquam aliud nisi *Os Frontis & Bregmatis denudatum*. Huic Figuræ unicam addideram Literulam, scil. *I*, quæ *Arteriolam & Nervi ramulum è Cranio exeuntes in Musculum Frontalem* designat quorum utriusque, quanquam luculenter in Figura expressi notitia illum fugerat; quæque me ideo solum notasse dicit, ut de Aneurismate in ea parte dicendi mihi fieret occasio, quasi Arteria & Nervus iste notatu aliàs indigni essent. At se fallit Professor, nec Aneurismatis solius gratiâ, sed & propter se notata sunt hæc Vascula, ut ejus omissiones supplerem, quam nec Aneurisma istud, ut Casum, qui neq; familiaris, neque contemnendus esset, memoratu indignum duxerim.

In Figura ejusdem Tabulæ 2. quatuor etiam Literas adnotavi, quarum priores duas *Duræ Matris Vasa sanguifera* E, & *Duræ Matris partem Suturae Coronali contiguam* F absque censura transit. At tertiam G G, quæ Venas Cerebri in *Duplicatura Piæ Matris, antequam Sinum Longitudinalem ingredi-antur*, ostendit, graviter reprehendit, asserens Venas in Cerebro propriè loquendo non dari, quanquam hæc Figura eas Venas optimè exprimit, & iisdem exprimendis peculiariter designari videtur. Sin Professori contigerit Cerebrum sine Venis, id monstrum ei non invideo, de cæteris omnibus securus ea Venas habere. Quod autem *margines Cranii* H H notaverim, id ei superfluum videtur, quanquam ipsemet *Tab. VI Fig. 1. Tab. VII. Fig. 1. & 2. & Tab. IX. Fig. 3.* idem faciat. In his verò perspicuitatis gratia, & perplexitatis vitandæ ergo diversas partes iisdem literulis notavit, ut in *Tab. VII. Fig. 2.* ubi E E designat *Margines Cranii*, & ipsum etiam *Pericranium revolutum*.

Quod autem *Tab. VI.* me res aliter ab ipso explicasse queritur, id temerè & inconsultò factum non est, quippe idem factitare sæpius, imò ubiq; fere coactus sum. At hîc quidem, sicubi alias, non absque necessitate factum est. Hic enim manifesta

feſta prodiſt indicia ſe non intellexiſſe Tabulas, quas vocat ſuas. Quippe *Cerebellum dura Matre velatum*, quod ego I notavi, non agnoſcit, ſed pro *duplicaturæ duræ Matris parte* aliqua erranter accipit, & *ex- euntem è Foramine magno Offis Occipitis Medullam Ob- longatam*, quanquam in iſta Tabula graphice deli- neatam & à me Litera H notatam *eo loci apparere* denegat. Quos errores monitus non corrigit, ſive id ex Faſtu, ſive ex alia cauſa, quæ illum à pec- cato excuſet, contingat, niſi forſan denſæ Soli natalis nebulæ oculorum & mentis aciem Profefſori retuderint.

Fig. 3. me reprehendit, quod quæ ille *Vaſa ſanguifera* nuncupaverat, in *ſinum patentia*, Ipſe *Venas Cerebri priuſquam Sinum intrent* explicem. Quod ſi mihi deeſſet hujus rei ratio ſatis firma, Ipſe mihi ſtrenuam ſuppeditat Profefſor in ſuis ad Tabulam præcedentem notis. Cum enim hic loci vocabulo communi utitur (ſcil. *Vaſa ſan- guifera*) de *Arteriis* ſolis intelligendus eſt; *Venas* enim *Cerebro* negat. Sin nunquam negaſſet, rectè ego *Venas* dixiſſem, ad tollendam vocis ambigui- tatem, quæ indifferenter pro *Arteriis*, (quæ in ſi- num nullæ hiant) aut *Venis* accipi poſſet atque ita Tyrones in errorem ducere. Quæ ſequuntur ejusdem Tabulæ Figuræ tres à Natura proriſus ali-
H enæ,

enæ, easque ideo totas cum explicandi munere Bidloo soli in posterum permittemus.

Pergit autem me reprehendere, & ait ; *Septima Tabula duas complectitur Figuras, quarum primæ literas G & H conjungit ; etsi prior, matre durâ apertâ, cerebelli faciem ; altera limbum ejus, medullæ oblongatæ viam præbentem ad inferiora, delineat, vertitque.* Hic sibi reclamantem Professore audire est, & errores proprios corrigere satagentem, absque tamen nota quacunque censoria pro ea qua Celeberrimum Professore colit indulgentia. In priorē enim explicatione asserit G *Cerebelli latus alterum Dura Matre velatum ostendere ;* in hac autem Duram Matrem apertam esse ad G usque ad limbum H. In utraque autem crassè hallucinatur, adeo Professori humanum est errare. Cerebrum enim in hac Figura antè reclinatum satis non est ut appareat Limbus, neque ipse eo usque procedit, ut Medullam oblongatam attingat, sed superiùs desinit, antequam Processus Cerebelli Medullares Caudici Medullari committantur. Quod autem mihi exprobet, me in explicandis literis I I I illum non sequi, id mihi in honorem duco. Quippe ubi errandi locus non dabatur, ille subjectum extendit, & pro *Marginibus Ossis Occipitis*, quæ solæ hic apparent, totum supponit *Cranium*, ut etiam

etiam ineptiendi daretur. Quas ergo ille simplici
I *Dissecti Cranii partes* vocat, ego pro Marginibus
Ossis Occipitis triplici literula notavi, ut ad exhibitæ
partis descriptionem propius accederem, quam per
vocabula ejus generalia & ambigua.

Ne autem aliquando non errasse videatur, suc-
censet mihi, quod Cerebellum anteriùs versus
Sellam Turcicam reclinari dixerim, quod ille *in situ*
naturali capite inverso expressum affirmasset, & ne
hoc non sufficiat ad demonstrandam Peritiam su-
am Anatomicam, & cum his Figuris, quas pro
suis vendicat familiaritatem peculiarem, *Processum*
Cerebelli vermiformem luculenter expressum, & à
me literula (b) notatum, *eo loco visibilem esse* negat.
Obsecro tamen, Egregie Professor, ne te vidisse
nega, literulam designantem vidisti, partem desi-
gnatam literula vigesies majorem & nitidiùs ex-
cusam teipso Schema exhibente non vides. Cave
oculos hebetudinis incuses, nequis inde intellectum
ejusdem redarguat. Quin potius rejicis ad nugas
istas Pictorias, Nervos Octavi, Noni, Decimi,
& Accessorii Paris, &c. quas ad Operis eleganti-
am tibi inobservatas addidit Pictor. An verò tibi
persualum habes, Nervorum parium trium origi-
nes, cum Accessorio & cæteris partibus in illa Fi-
gura expressis nugas esse omnino negligendas præ

tua inani præfatiuncula, quod tam fortiter queraris me istas notasse, hanc autem prætermisisse? Atqui ideo hanc & hujusmodi omnes ex consulto prætermisi, quòd tuas esse agnoverim, & solas præter errores in hoc opere tuas dici posse; & institutum erat nostrum Figuras explicare, quod conatu tuo non obstante desiderabatur, non ineptias tuas per omnia persequi. Cur autem me ad Præfatiunculam revoces, non liquet, nisi ut advertam te Oratorem æque infelicem esse ac Anatomicum, & ubique extra locum desipere.

Tab. VIII. Fig. 1. Quod notaverim sub litera C deesse *Sinum Falcis Inferiorem*, Bilis ei turget, quam & ipse idem fassus est. Deesse tamen revera aliquando Subjectis humanis Sinum istum innuit; quali quidem mihi nunquam viso si suspecta fides ejus habeatur mihi, qui & experientiam & periti-
am Anatomicam ad hujusmodi observationes faciendas non injuriâ in illo requiro, Lectori mirum non videbitur. Ineptas ad cæteras figuras cavillationes usque ad quintam, non moror, utpote quæ nisi questum puerilem & injustum nihil continent. Hic autem excandescit, quasi inventum ejus, in quo gloriatur, supprimerem, invidè occultando novam ejus, de *tertia Cerebri Membrana, descriptionem*. Quot mihi occasiones subministrat facundissimus, simul
&

& sagacissimus Professor gratulandi sibi tam de Inventorum foelicitate, quam de Sermonis puritate & nitore. Hic nos invitat, ut olim Fæcialis ad ludos Seculares, ad videndam Membranam, quam nemo mortalium vidit unquam, neq; visurus est; & *descriptionem de Membrana*, tali elegantia concinnatam, qualem Priscianus agnovit nunquam, neque agniturus est. Liceat autem, pace Viri Doctissimi, profiteri ingenuè, me illi neque Inventum neque Latinitatem quam curta cunque mihi sit supellex, invidere, cum utrumque sui proprium sit, & nuspiam nisi in Cerebro & Operibus Professoris existat. An vero hebescant grandiloqui hujus Homunculi Oculi an Intellectus, quòd monitus non agnoscat Duram Matrem, tam graphicè in hac Figura delineatam super Cerebellum, Lectori æquo dijudicandum relinquimus.

In *Tab. IX. Fig. 1.* multa sunt à Natura, non parum abhorrentia, quæ tamen omnia Bidlous pro suo more *typum naturalem ad amussim æmulari* dicit. Neque enim notantur *Protuberantiæ duæ albæ solæ* ut non bene expressæ, quanquam in molem istæ excreverint portentosam. Iplum etiam *Infundibulum E* adhuc magis vitiosè exprimitur, & justam mensuram non minùs excedit. *Nervos autem Olfactorios R Q S* ut corpora *Cylindrica* exhibet hæc
Figura,

Figura, qui tamen *Plani* semper reperiuntur in Subjecto humano, & ad Basin latiores. Arteriarum item *Vertebralium* & *Carotidum* Rami coeuntes P P P in figura realibus ampliores pinguntur. Ut tamen errores hujusmodi cæteros taceamus, quos, ne iniqui simus, Bidloi non esse fatendum est; quippe cui ne visi quidem fuerint; rerum suarum plusquam satagit Professor. Tantas enim inter Nervos turbas concivere ejus explanationes, quantas haud quisquam facile componet. Nomina, Munera, Numerum, Situm, confudit, auxit, mutavit. Vix quicquam suo loco, nomine, aut officio fruitur. Præter decem Nervorum paria intra Cranium oriunda, altera duo superfœtavit paria, & intra Cranium duodecim paria numerat, inter quæ par Intercoſtale Octavum sortitur locum, de quo in *Basi Cerebri* invento, iterum Professori gratulor, nec Inventionis foelicitatem aut honorem illi invideo. Ne autem Professori Celeberrimo injurius esse videar, quod utcunque laccessitus studiosè semper evitavi, ingenuè fateor & hos errores non omnes tam ejus proprios, quam Designatoris aut Delineatoris esse, qui præter naturam plures, quam è *Basi Cerebri* revera oriuntur, nervos apposuerat Iconi. Quem explicaturus Vir Doctissimus, cum non satis perspectum haberet hoc figuræ vitium, illique incumberet quæ

alibi

alibi omiserat reddere, neque tamen extemplò occurrerent tot nervorum illustrium Nomina, quot in Figura distinctæ imagines, nequid ignorasse videretur, in auxilium accersit Truncum Nervorum Intercoastalem, quo digniorem nullum inveniret, qui immediatè è Cerebro duceret originem, duceret necne. Ejusdem Tabulæ Fig. 2. ad F delineatur Vena, (qualem ipsemet eo loci è Cranio exeuntem plus semel observavi) quam ille pro nervis Olfactoriis agnoscit, notatque in explicatione sua Latina. In hunc errorem, qui explicantis proprius erat, adverteram, non quod illi ignorantiam exprobrarem suam, quamvis crassam & reprehensione dignam, sed ut Tyrones ab errore revocarem, quo ille duceret. Ille verò, levissimam reprehensionis umbram indignatus, neque linguam Anglicanam satis callens, errorem sustinendo Constantiæ laudem ambit. Unde ex duplici errore Anatomico, & Grammatico nascitur Apologia plus satis ridicula. Verba ipsius sunt, Pag. 20. Fig. 2. ad literam F, ait, *me vasa sanguifera notare loco nervorum olfactoriorum; cum è contrario, eos acicula depressos, in transitu tantum demonstrem deque vasis sanguiferis, ne verbum quidem proferam.* Atqui hoc ipsum erat, quod notaveram; Vas Sanguiferum ibi expressum erat, cui in explicatione suffecerat Professor Nervos Olfactorios, qui neq;

eo

eo loci, neque ea facie utrunque depressi unquam apparuerunt. Hic autem Sermonis *Anglicani Batavo* ignoscenda videtur Ignorantia, *Anatomiae Professori* ejus Artis haudquaquam. At nequa desit Peritiæ hujus inscrutabilis exemplum aliquod illustre, errore forsan pictorio, ni ille suum malit, (*Fig. 3.*) litera O à sinistra in Nervum septimæ Conjugationis locatur, eadem à dextra Nervum quinti paris occupat. Pro sua tamen humanitate nullum hic admissum errorem, nullum discrimen advertit inclytus Professor, sed utrumque O O Nervos Auditorios explicat. Foran & Par quintum pro Auditorio habet.

In Tabula decima Clementiæ specimen exhibet, & in me nihil regerit, forte gratiam relaturus, quod in illa Tabula eum non ultra duodecies castigaverim. Eandem etiam Undecimæ porrecturus erat gratiam, cum forte occurreret *Ægilopis* & *Fistulæ lachrymalis* mentio, unde subito excarescit Professor, cui semper invisum Chirurgicum quodcunque. Hic etiam pro more suo *Perfidiam* seu *Inscitiam* meam increpat Humanissimus simul & Eruditissimus Professor. Quam tamen opprobrii tam gravis occasionem dederim, mihi non satis liquet, perplexam adeo accusationem suam reddidit. Seu, quod immediatè sequitur in Pagina,
illi

illi *Perfidus*, & *Ignarus*, propter *Ægilopis* & *Fistulæ lachrymalis* mentionem injectam; quia forsitan credat ejusmodi morbos nullos unquam existisse, aut mihi unquam visos fuisse. Seu, quod remotius est, quòd ejusdem Tabulæ Fig. 23, 24. *Oculi humores Crystallinum, & Vitreum exsiccatos exhibere* dixeram. Hic se comiter demulcens præfato sibi honore Verecundissimus Professor Lectorem monet, quantum sibi debeat, & ita magnificè orditur, (Pag. 21.) *Ego Lectorem instruo.*

Quid tanto dignum feret hic Professor hiatu?

Scilicet ea, quæ possunt liquari, non possunt exsiccare. O Egregium Philolophum! O Doctrinam Cathedra verè dignam! Res quidem hæc notatu vix digna videretur, nisi ut Lectori planiùs innotescat, qua fide mecum agitur, qua *Perfidia Perfidus* vocor, qua *Ignorantia Ignarus*. Audierat Professor Humores Oculi Crystallinum & Vitreum aeri expositos liquefcere. Hinc ratus me corripiendi occasionem sibi dari, avidè eam amplectitur, & incautus quò ruat, *Perfidiam & Ignorantiam* inclamat, in utramq; proprium caput allisurus. Quippe ignarus, id adhuc ambigi inter Anatomicos, an *Tunicæ Humorum Crystallini & Vitrei Aranea, & Hyaloeides* dictæ reverà existant,

istant, an sint tantum reliquiae eorum Humorum exsiccatorum pro Membranis falso à quibusdam habitæ, quod ego cautè proposueram, ille quasi perfide aut ignoranter factum stulte exprobat. Ne autem fraus aliqua non fieret, quanquam cur fieret hîc loci ratio illi nulla adesset, nisi quòd moris erat, utriusque explicationis Membrum obtruncat alterum. Integra sic se habet utraque Explicatio, Fig. 23. *Humor Crystallinus siccatus, quem Bidlous Anatomicorum quorundam fidem secutus, Membranam Araneam seu Cristalloidem vocat.* Fig. 24. *Humor Vitreus siccatus: eâ tantum parte relictâ quæ pro Membrana investiente à quibusdam habetur.* Hic autem, det modò Lector veniam, eum hoc Instructionis onere exsolvam, & vice versâ Professore*m instruam.* Sciat, igitur velim, Vir Celeberrimus, hos humores, quanquam in aere liquefiant, cum id neque prompte, neque ex toto fiat, ex parte tantum resolubiles esse, quorum aliquid semper exarescat. Hoc illi, si membranam nuncupare libet, per me licet. Quippe, ubi in re obscura Doctiores secutus errat, ignoscendus mihi videtur; at quanquam error veniam, arrogantia castigationem meruit. In me verò, quod mallem sententiam meam aliquo modo premere, & innuendo significare, nequid in re vix satis manifesta audacter & dogmaticum nimis proferre viderer,

viderer, furibundus involat Professor, eruditionem & urbanitatem ambitiose adeò ostentans, ut etiam Lectorem æque ac me Ignarum vult, ne desit *instruendi* occasio. Hæc autem Instructio, quam tantopere crepat, ex parte vulgaris est, ex parte fallax. Humores enim hos sensim liquari Tyronibus notum est. Quid enim mirum si Corpora pene fluida, viscida, aquea, multo Sale imprægnata, in aere tandem diffuant? Quippe, Salibus aeris commercio solutis laxatur Corporis vinculum & compages, unde liberiores factæ partes leviores & subtiliores facile avolant, relicto tamen semper crassamento, quod non immeritò humor exsiccatum dici potest. Ut autem ita accipi possent explicationes nostræ, ac si humores integri exsiccarentur neque mole imminuti, neque forma mutati, altero membro truncatas reddidit. Quo autem dictis firmetur fides, & fiduciæ simul & eruditionis species ostentetur, ad Anatomicos universim omnes provocat; quanquam Sententiæ nostræ Authorem in ipsis explicationibus nostris nominatim citaveram. Hic igitur in aciem rursus producendus, qui quanto in cæteris Vir cordatior, tanto etiam in his rebus oculatior & versatior. In suæ *Ophthalmographiæ Capite tertio* Celeberrimus Dominus Dr. Briggs harum Membranarum, quas Fig. 23, & 24. designari vult Professor, existi-

am negat, dicens alteram nusquam reperiri, alteram esse pelliculam tantum adventitiam humore aeri diutius exposito lentè concrecente, in hæc verba. *Hyaloides interim seu Vitrea nulla reperitur, nec sane Humor Crystallinus, nisi aeri diutius expositus, vel leniter coctus (instar Lactis) cuticulam acquirit; quæ verò improprie tunica aranea dicitur, cum sit tantum adventitia, ut in Oculo Bovis recens execto appareat. Utrobi vero Ignorantia vel Fallacia (seu eam Perfidiam gloriose magis appellare velit Professor) crimini sit danda Lectoris ingenui esto Judicium.*

Nescio, Lector tolerantissime, an tibi dudum prolixior non videar. Hujusmodi enim bellaria citò fastidium pariunt. Restant tamen plusquam septingenta ejusdem Farinæ Fercula, quæ tibi ideo non apponam, quòd plura, quam quæ ad satietatem sufficiant, jam me apposuisse verear. Sin his dapibus unicam addere patellam mihi liceat, Professori ad gratiam dabitur, in qua neque delectus, neque cultus eminebit. Quod autem occasio improvisa porrigit, in bonam accipiat partem Vir Celeberrimus velim. Nam ut non solum omnia scivisse, credo, sic nec omnia penitus ignorasse contra plurium opinionem demonstrandum hic suscepi.

Quanquam

Quamquam autem illustriora multò, si delectum haberem, exempla suppeditat grande Professoris opus, ne cui iniquior videar, hinc obsequii inde simultatis suspectus, quam mihi præsentes Tabulae ministrant occasionem, ut ut minùs quam aliae multae opportunam, eò lubentiùs arripio quod forte oblata, non studiose quæsita sit. Harum prima cum Figura prima Quadragesimæ octavæ Tabularum, quas suas *Bidlous* vocat, in plerisq; convenit. Hanc igitur ita notavi, ut quas partes priùs in sua Figura literulis notaverat Professor, iisdem illæ etiam in nostra conspiciantur; quo Peritia Anatomica Professoris extra litem collocetur. Quam ergo iniqui sint Professori, qui ei omnem scientiam Anatomicam denegant, vel ex hac ipsa Figura liquet. Quippe ex adnotatis ab eo literis constat eum agnovisse *Vesicam Urinariam F. Glandem Penis E. Ureteres G. Vasa Deferentia H. Vesiculas Seminales I.* Hæ autem sunt partes in hac Figura maxime conspicuæ & principes, quas novisse penitus ignorantis omnia non est.

Neque est cur tantopere exultent homines malevoli, invento uno atque altero Professoris errore aut omissione. Ut ex pede *Herculem* metiamur, quæ hujus Figuræ explicationibus exprobrantur proferam,

proferam, ut, quam levia sint, quam nullius momenti, Lector æquus dijudicet; & quicquid aut incuriâ, aut communi Naturæ humanæ vitio, quæ nos erroribus immunes esse non vult, peccatum est, eis omnibus veniam indulgeat. Quisquis hoc Schema delineandum exhibuit *Præputii retracti portionem* literâ B notavit. Hanc Professor ita explicuit. *Obsepitur unumquodque Membranâ exterius densâ, atque firmissimâ.* Hinc Nugatores illi, qui ludere solent in rebus seriis, cachinnum tollunt. Aiunt enim *Præputium* neque esse totius *Penis* involucrium, neque *Membranam densam atque firmissimam*, sed ex *Cute laxa & molli* constare. Esto. An tanti est de *Præputio* levis error, quo toto carere possunt absque incommodo gentes universæ quamplurimæ? Neque majoris momenti illud, quod quidam objectant de *Urethræ* loco perperam assignato. *Alligantur* (inquit Celeberrimus Professor) *modò dicta Corpora relicto pro Urethra interstitio* G. Ita tamen forte accidit, ut litera G. Venam *Penis* magnam notet, quam pro *Urethra* casu quidem sinistro habet Vir doctissimus, unde hi homines, qui omnia sibi pro ludibrio habent, in risum solvuntur. *Septum* autem quod ad D ostendere laborat Professor, eo loci apparere omnino negant. Hos & hujusmodi errores Professori passim vitio vertunt. At quid tandem si *Septum* omnino

omnino nullum existeret, si Urethræ non meminisset? An qui ex eo didicissent Vesicam Urinariam esse Urinæ receptaculum, non facilè vel ex conjectura sola obsequerentur dari eidem Urinæ exitum? Omissiones quod attinet, siue eas Incuria peperit, siue notatu indignas duxerit Professor, cuilibet causæ potiùs imputandæ videntur, quam Ignorantiæ, quam fateri Virum Cathedralem summè dedeceret. Partium in hac Figura expressarum quæ nullâ notâ à Professore insigniuntur, præcipuæ sunt hæ, *Arteriae* à me notatæ N N, *Venæ* M M, *Nervi* O O. Quæ animo utcunque exciderint Professori, oculorum aciem effugisse vix est credibile, cum acu & ligatura omnes insigniantur.

Hæc & hujusmodi alia plura quam septingenta Professori exprobrare quidam solent; quorum ideo Catalogum subjunxi, ut appareat quam iniqui sint in Virum bene meritum, qui tam levia objectare sustinuerint.

*CATALOGUS eorum quæ in Tabulis,
quas suas vocat Celeberrimus Bidlous,
aut non omninò, aut perperam notavit.*

- Tab. 1. $\Delta\Delta, \ast\ast$
 4. Fig. 6. FF.
 5. Fig. 1. I, Fig. 2. E, F, GGG, HH.
 6. Fig. 2. H, I, Fig. 4. H.
 7. Fig. 2. aa, b, FF, G, H.
 8. Fig. 4. EE, FF, GG.
 9. Fig. 1. $\ast\ast$ Fig. 3. gg, M, R, Q.
 10. Fig. 1. aa, ff, f, Fig. 4. EEE, FFF.
 ib. Fig. 7. D, Fig. 8. A, BB, CC, D, E, FF.
 11. Fig. 8. D, Fig. 7. \ast
 12. Fig. 4. DD, E, F, G, H, I, Fig. 5. L, R, S.
 13. Fig. 1. M.
 14. Fig. 1. P, Q, R, S, T, t, V, W, XX.
 ib. Fig. 3. GH, II, KK, LL, Fig. 4. EE, F.
 15. Fig. 1. K, L, MM, N, O, P, Q, Fig.
 2. M, N, O, P, Q, R, S, T, V, W.
 16. eee, fff, K, L, M, N.
 17. II, KK, L, O, PP, QQ.
 18. MM, O, PP.
 20. NN, OO, P, Q.
 21. HH.

Tab.

- Tab. 22. Fig. 1. D, E, F, G, H, †, Fig. 2. D, E,
 e e e, F, G, Fig. 3. o, e e, Fig. 6. A A,
 Fig. 7. D, d, e e, f f, g g, Fig. 8. D, E,
 f f f, Fig. 9. C.
24. Fig. 1. b b b, G G, H, Fig. 2. B, C, 3.
 C, 5. F, 6. o, R, S, Fig. 7. G G.
26. Fig. 1. b, E E, F F, f f, G, H H, I, K, k,
 L L, M.
27. P, Q, R, S.
28. f, S, T, V, W, X, Y, Z, †.
29. N, O, P, Q, R, S, T, V, W, X X X, Y, Z Z.
30. n n, O O, P, Q, R R, S, T, V.
33. K K K K.
34. Fig. 5. D, E, F, G, H.
35. Fig. 8. D, E.
36. Fig. 1. o o o o, P P, Q, R, S.
37. Fig. 1. G, Fig. 2. B, C, D, E, F, P.
39. Fig. 1. D, E, I I, Fig. 6. E, F, G.
40. Fig. 1. C, c c, Fig. 2. E E, F, G, H, I.
41. S, T, V, W.
42. 1, 2, 2. X X, † †, K, L, M, N N, O, P, Q.
43. Fig. 1. C, D, E, Fig. 3. D, E, F, ib. 4.
 D, d, E E, e e.
44. Fig. 2. L L, M.
45. Fig. 1. H, h, K, L, Fig. 2. K, L, M.
46. Fig. 1. I, K.
47. Fig. 1. a a, K K, L, M, N, O O, P, Q,
 Fig. 2. H. K Tab.

- Tab. 48. Fig. 1. b, LL, M, NN, OO, PP, QQ.
 49. L, MM, N.
 50. a, b, mm, nnnn, WW, XXX.
 51. Fig. 1. CC, H, Fig. 3. G.
 52. N.
 53. Fig. 1. C, E, FF, GG, HH, I, KK, L,
 Fig. 4. II, KK.
 54. dd.
 57. Fig. 7. H.
 63. Fig. 1. X, a, b, c, dd, e, f.
 64. Fig. 8. Q, RRR, S, T, T, VV, W, X, Y, Z.
 65. f, GG, H, II, KK, LL, M, N, O.
 66. HH, II, KK, LL, M, N, O, +.
 67. OO, P, QQ, RR, SS, TT, VV,
 W, X, Y, Z, *, +, †.
 68. Q, R, S, T, V, W, X.
 69. MM, N, O, P, Q, R, S.
 70. GG, HH, I, k, L, M, N, OO, P, QQ, R, S.
 71. OO, P, Q, R, Q, R, S, T, VVV.
 72. H, II, K, L, M, N, OO, P, Q, R, S.
 73. K, L, M, N, O.
 74. k, l, m, N, O, P, Q, R.
 75. KK, L, M, N.
 76. L, M, N, O, P, Q.
 77. FF, GG, HH, II, KK, L, M, N, O, PP.
 78. G, HH, II.
 79. bb, EE, F, G, H.

- Tab.* 81. M, N, O, P, Q, R, S, T.
 82. e, H, M, NNN, O, P, Q, R, S.
 83. K K, L L, M, N, O, P, Q.
 84. g, L, M, N.
 86. *Fig.* 1. G, H, I, K, L, M, N, *Fig.* 2. F, G, *Fig.* 3. E.
 88. n.
 89. *Fig.* 2. L L, M M, N, O O, P, Q, R.
 90. *Fig.* 3. E, *ib.* 5. F, G, H, *ib.* b, C, d, *ib.* 7. D, *ib.* 9. --- D.
 92. *Fig.* 1. G, H, I, K, L, M, *Fig.* 2. h h, T T, V, W, X X, Y, Z Z.
 93. *Fig.* 1. C C, D D, 2. C C, D, 3. B B, 4. B, C C, D D, E, *Fig.* 5. C, 7. D, E, 8. D.
 94. *Fig.* 3. A, B, C, 4. A, B.
 96. *Fig.* 3. G, 4. G, 5. E, F.
 97. *Fig.* 2. *
 98. *Fig.* 1. E, F, G G, H H, I, L, k k, 2. E.
 99. *Fig.* 1. I, 2. F, G, H, I, K, L.
 103. *Fig.* 1. F, 2. B, F, G G.
 104. *Fig.* 3. *, 2. A A, D, E, F.

Quamquam tenuitati nostræ indulgeri venia & potuit & debuit, si supra memoratis beneficiis, quibus ex nimia sua abundantia me onerat Professor, nihil omnino retulissem. Quoniam tamen, per quos profeceris fateri, ingenui, & quæ possis retribuere, grati hominis est, utroque officio pro supellectilis nostræ ratione paucis hisce pagellis defungi conatus sum. Et quoniam esse Professori indolem singularem quidem, at in quibusdam non poenitendam adverte- rim, modò cultura & castigatio tempestivè adhi- beantur, quæ eum ad frugem non malam tandem perductura videntur ita exponam, ut si me pro amico, inter sinceros habeat, sin pro adversario, inter ingenuos.

Cum ergo Sors eum Anatomiam profiteri coe- gerit, in quam olim electio propria impegerit, & fato præcipitante eam Artem priùs doceat, quam didicerit, quod unicum superest huic malo reme- dium, indigitabo. Priùs ergo factum ponat, & ea discere non poeniteat quæ ignorare pudeat. Huic rei ne asymbolus essem, præcedentem Catalogum dedi, in quo ut in Speculo septingentos conspiciat errores & omissiones, & quæ corrigantur, quos ut serio meditetur è re sua esse comperiet. Nam qui errorem defendit, eum ingeminat, qui agno-
scit,

scit, pene delet. Quo autem in futurum ab huiusmodi delictis caveat, occasionem amplissimam præbet opportuna Celeberrimi *Frederici Ruischii* vicinia, quam si amplectatur, & se præceptis & monitis ejus fideliter erudiendum tradat, spem de se faciet fore tandem aliquando, ut sub tanto magistro in secandis Cadaveribus exercitatus, & in Tabulis aliorum Anatomicis explicandis monitus & instructus, rei Anatomicæ non omnino imperitus haud absurdas habeat ad Tyrones Prælectiones.

Hoc autem ut sibi semper præcipuum ducat, imprimis moneo; nequid edat in posterum inconsulto prædicto Viro Clarissimo, cujus in rebus Anatomicis spectata fides & Peritia errorum nubem dissipet, & sagax Industria contra probrosam omissionum turbam præcaveat. Siquid enim *Swammerdami* Scrinia, seu alterius cujuspiam suppeditant, id rectius & perfectius explicare, quam olim solitus est, cum minore famæ jactura discet Professor, quam si pro more hallucinetur. Et si Authoris veri nomen inscribendo reticere dedignetur, non minus sibi honoris accedet ingenuitatis laude, quam ipsi operi pretii ex Authoris cujusvis alterius celebritate.

Sin Professori posthac ab alienis ad sua divertere iubeat magis, id sibi sacrum habeat, oportet, ne *Citationes* aut ejulmodi quicquam scribat, quo quenquam laceffat aut provocet. Quippe Artis Periti ab Imperitis reprehendi ægre ferunt, & pro injustis calumniis justa opprobria retorquere solent, quod hactenus Professori damno fuit.

Id etiam ut obiter moneam, sunt qui eum *Belgicè* scripturum rectiùs arbitrantur. *Prisciani* enim Cultores, eum continuò alternis quibusq; lineis fuste dedolari, haud æquis accipiunt animis, & se mutuum reddituros minitantur.

Sin latine scribendi consilium sit irrevocabile, ut stylum subjecto aptaret, ei lubenter author essem, neque ut Poeta historiam philosophicam aggrediatur. Nam quæ vere & libere philosophantem sola decet, simplex & incompressa oratio à Poësis genio maxime abhorret, quæ artificiose productis ambagibus, fictisque Metaphoris gaudens in perpetua fere Hyperbola versatur. Hac labe tactum Professori Cerebrum dudum observavi, & ex ipsa styli *Leucophlegmatia* eum repetito *Helleboro* indigere deprehendi. Sin inveterata & insanabilis non sit hæc loquendi *Cachexia*, quæ ad sanitatem videtur

videtur ductura, methodum præscribam. Impri-
 mis omne cum Poetis commercium studiose evi-
 tet. Ex iis enim perperam intellectis ineptâ æmu-
 latione Magniloquentiæ hoc vitium contraxit, ut
 sine Hyperbola ne levissimum & vulgatissimum
 quicquam effutire queat. Hinc ex materiæ vilitate
 perit gratia poetica, ex sermonis apparatu & tu-
 more fides & simplicitas philosophica. Deinde
 rem magis quam verba curare velim, & de ornatu
 quam de veritate narrationis minùs sollicitum esse,
 & præ cæteris cavere ne res humiles & vulgares
 sublimi & fastigiata oratione elevare laboret.

Aliud etiam Professori vitio vertitur, quod se
 nimis celebret præconiis, & inventa ubique cre-
 pet, quæ nusquam apparent, cum alia eorum sint
 figmenta errore prognata, alia dudum Anatomici-
 cis familiaria & soli Professori pro novis habita.
 Hoc autem malum ex parte sublatum erit, cum
 Vaniloquentiam primùm dediderit, & tam de
 aliis honestè loqui, quam de se modestè sentire in-
 ceperit, neque se cum *Gassendo*, *Harvæo*, *Cartesio*,
Boyllo, *Newtono*, priùs collocarit, quam alii eum
 tali confessu dignum judicarint. Cæteram quod
 attinet curationem eam ex bonorum librorum le-
 ctura diligenti facilè assequetur. Nam ubi, quid
 ab aliis sit factum, didicerit probe, quid à se sit
 faciendum, haud difficulter cognoscet. De-

Denique si se doctis & fidelibus præceptoribus tradat *Anatomia Grammatica*, & *Morali* erudendum; donec & se & alios & artes meliùs norit, & à scribendis libris abstineat, donec eos attigerit annos, in quibus Prudentia ardorem restinguat juvenilem, spes erit eum tandem ad sanam mentem perductum iri, crepundia abjecturum, & se ut ingenuum, sobrium, & literarum non omnino rudem decet, gesturum. De quo nemo amicorum magis serio & cordate illi gratulabitur, quam Ego.

F I N I S.
